

Για τη λιτανεία (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 15 Αυγούστου, 2020

Στόν αλουμινά Στόγιμιρ Π.

Οί λιτανεΐες γίνονται καὶ μέσα στοὺς ναοὺς. Ἀλλὰ ἐσὺ ρωτᾷς γιὰ τὶς λιτανεΐες στοὺς δρόμους καὶ στοὺς ἀγρούς τί νόημα ἔχουν;

Τὴν ἔννοια τῆς παλλαϊκῆς προσευχῆς σὲ ἀνοιχτὸ χῶρο κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ οὐράνιου θόλου ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἱεροῦ του σύμπαντος τὸ ὁποῖο ἔκτισε ὁ ἴδιος ὁ Κτίστης μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπιδεξιότητά Του. Λιτανεία τέλεσαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἰσραηλῖτες μὲ τὸ δικό τους τρόπο ὅταν κατακτοῦσαν τὴν πόλη τῆς Ἱεριχοῦς. Ἔτσι ἔπραξε ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ κατ' ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ: μπροστὰ ἀπὸ τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης ἔμπαιναν ἱερεῖς σαλπίζοντας μὲ σάλπιγγες ἀπὸ κέρας καὶ ὁ λαὸς ἀκολουθοῦσε τὴν κιβωτό. Ἔτσι τριγύριζε ὁ λαὸς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρες στὴν Ἱεριχὼ μὲ τὴν ἐορταστικὴ σιωπηρὴ προσευχή. Τὴν ἔβδομη μέρα τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχοῦς ἔπεσαν καὶ ἄλωσαν τὴν πόλη. Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἀντὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης μεταφέρουμε τοὺς σταυροὺς, τὶς εἰκόνες καὶ τὰ λάβαρα, καὶ ἀντὶ σαλπίγγων ἠχοῦν οἱ καμπάνες καὶ ψάλλονται πνευματικοὶ ὕμνοι. Ὁ λαὸς μας ἀποκαλεῖ τὶς λιτανεΐες καὶ «σταυροφορίες» καὶ μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἐκκλησιαστικὸς ὕμνους ψάλλει καὶ τὸν δικό του:

«Σταυροὺς φέρουμε
τὸν Θεὸν παρακαλοῦμε
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον»!

Ἀπ' ὅλα τὰ ἔνδοξα ποὺ μεταφέρουμε, τὸ πιὸ ἔνδοξο εἶναι ὁ **σταυρός**, ποὺ καταλαμβάνει τὴν **πρῶτη θέση** γιατί σὲ αὐτὸ τὸ σύμβολο δόθηκε ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμη ἤδη ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶ τοῦ Χριστοῦ ποὺ διώχνει τὶς ἀκάθαρτες δυνάμεις, ἐξυγιαίνει, ἀνανεώνει καὶ ἀγιάζει τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ζῶα, τὶς ἀνθρώπινες κατοικίες, τὰ ἐργαστήρια καὶ τοὺς ἀγρούς. Αὐτὸ τὸ γνωρίζει ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ αὐτὸ ἀποκαλεῖ τὶς λιτανεΐες «σταυροφορίες».

Σοῦ ἦρθε ἀπὸ κάπου ἡ κακὴ σκέψη ὅτι μὲ τὶς λιτανεΐες «τὰ ἅγια χάνουν τὴν αγιοσύνη τους καὶ ἐκτίθενται στὸν χλευασμὸ». ὄχι μόνο κατὰ αὐτὸ τὸν τρόπο τὰ ἴδια δὲν χάνουν τὴν αγιοσύνη τους, ἀλλὰ ἀκριβῶς μετὰ **ἀγιάζεται ἐκεῖνο ποὺ μὲ τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων ἔχασε τὴν ἀγιότητά του**. Ἡ λιτανεία ἀποτελεῖ τὴν **πνευματικὴ στρατιωτικὴ ἐκστρατεία** ἐνάντια στὶς κακὲς δαιμονικὲς δυνάμεις καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὴ λιτανεία μοιάζει σὰν στρατὸς τοῦ Θεοῦ. Ἄν τώρα κάποιος

χλευάζει τις λιτανείες σημαίνει κάτι; Ο άνθρωπος που είναι κενός από το Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ χλευάζει με τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τοὺς ναοὺς, καὶ αὐτοὺς που βρίσκονται μέσα σὲ αὐτοὺς τοὺς ναοὺς καθὼς καὶ τὴν πίστη καὶ τὴν προσευχὴ γενικά. Σημαίνει κάτι αὐτό; Μήπως αὐτὸ μπορεί νὰ φοβίσει τοὺς «σταυροφόρους» οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν ἐναντία στὶς ἀόρατες δυνάμεις που εἶναι φοβερότερες ἀπὸ τοὺς ἄθλιους χλευαστές; Ἀντιθέτως **ἐκεῖνοι που χλευάζουν τὰ ἅγια, χλευάζουν τὴν ἴδια τους τὴν εὐτυχία.** Ἡ πολὺ μεγάλη ἐμπειρία μας τὸ ἐπιβεβαιώνει σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς περιοχῆς μας γινόταν λιτανεῖες μέσα στοὺς ἀγρούς. Ἐνας ἄνθρωπος που εἶχε ἐπιστρέψει λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἐργαζόταν, στεκόταν μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του καὶ χλευάζε τοὺς «σταυροφόρους». Σύντομα παρὰ τὴν ξηρασία που ἐπικρατοῦσε ξέσπασε δυνατὴ βροχὴ στὸ χωριό. Στὸ χωριὸ δὲν συνέβη τίποτα, ἀλλὰ στὸν δικό του ἀγρό, που ἦταν φυτεμένος με σιτάρι, ἔπεσε τόσο πολὺ ἄμμος, που δὲν φαινόταν οὔτε τὸ σιτάρι οὔτε τὸ χῶμα.

Οἱ παλλαϊκὲς προσευχὲς ποτὲ δὲν γίνονται χωρὶς νὰ ἔχουν εὐεργετικὴ συνέπεια, ἰδιαίτερα ὅταν συνδέονται με τὴ μετάνοια καὶ τὴν παράδοση στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ λαὸς αἰσθάνεται τὴν χρησιμότητα τῶν λιτανειῶν, γι' αὐτὸ καὶ ἀγαπᾷ τις λιτανεῖες. Ἐὰν δὲν εἶχαν ἀμέτρητες φορὲς οἱ λιτανεῖες φέρει τὴ βροχὴ σὲ περιόδους ξηρασίας, καὶ δὲν ἄμβλυναν τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου σὲ περιόδους μαζικῶν θανάτων, καὶ δὲν ἐπέστρεφαν τὴν εἰρήνη σὲ παραγμένες ἐποχές, τότε θὰ ἀγαποῦσε τόσο πολὺ ὁ λαὸς στὶς λιτανεῖες, καὶ θὰ βαστοῦσε με τέτοιο ζῆλο τοῦ σταυροῦ στὰ χωριὰ καὶ τις πόλεις;

Οἱ Τοῦρκοι δὲν κάνουν λιτανεῖες. Ἀλλὰ συνέβη τὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας σὲ μία μακεδονικὴ πόλη κάτι που ἀκόμα θυμοῦνται καὶ περιγράφουν ζωντανοὶ μάρτυρες. Ἐπικρατοῦσε μεγάλη ξηρασία. Οἱ Τοῦρκοι παρακάλεσε τοὺς χριστιανοὺς νὰ κάνουν λιτανεία. Ὁ ἐπίσκοπος με τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ λαὸ ξεκινοῦν τὴν λιτανεία βαστώντας τοὺς σταυροὺς καὶ ὀδηγοῦν τὴ λιτανεία ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη κοντὰ στὶς πηγές. Στὴ μία πλευρὰ βάδιζαν οἱ χριστιανοὶ στὴν ἄλλη οἱ μουσουλμᾶνοι. Δὲν πρόλαβαν νὰ ἀναγνώσουν ὅλες τις προσευχὲς καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτείνιασε καὶ ἄρχισε νὰ βρέχει τόσο πολὺ που οἱ «σταυροφόροι» γύρισαν τρέχοντας στὰ σπίτια τους.

Εἰρήνη καὶ εὐλογία Κυρίου

(Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δὲν φτάνει μόνο ἡ πίστη", Ἐκδόσεις: "Ἐν Πλῶ")

(Πηγὴ ψηφ. κειμένου: wra9.blogspot.com)